

Warszawa, dnia 13 września 2012 r.

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DOLiS/DEC – 853/12/55543, 55548

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 27 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana M. O., dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez Środowiskowy Dom Samopomocy w C.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana M. O., zwanego dalej Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych osobowych przez Środowiskowy Dom Samopomocy w C., zwany dalej SDS. W treści ww. skargi Skarżący zarzucił SDS cyt.: „(...) naruszenie moich praw dotyczy dokładnie i w szczególności gromadzenia, przetwarzania i udostępniania do wglądu osobom trzecim tzw. danych sensytywnych na temat mojej osoby. Dane dotyczą historii choroby, jak i mojego życia osobistego, sytuacji materialnej i rodzinnej – są to np. szpitalne karty informacyjne, inne dokumenty medyczne, w tym konsultacji specjalistycznych, dane dotyczące uzależnień i inne dane, wykraczające poza kompetencje MOPS w C. oraz wyodrębnionej z MOPS struktury jaką jest SDS podległy bezpośrednio pod Urząd Miasta w C. (...)”. Wskazując na powyższe Skarżący wniósł cyt.: „(...) ja domagam się interwencji Inspektora, aby zobligował panią A. W. do udostępnienia mi danych dot. mojej osoby i usunięcia z archiwów SDS danych o moim życiu prywatnym, które mogą posłużyć do wywierania na mnie presji. Domagam się także – po wcześniejszym udostępnieniu mi – zniszczenia danych,

które nie są niezbędne dla celów funkcjonowania SDS i mojego pobytu w tym ośrodku (...)"

W piśmie z dnia [...] maja 2012 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Skarżący dodatkowo podniósł cyt.: „(...) jednoznacznie stwierdzam niedopełnienie przez kierownika SDS, będącego administratorem moich danych osobowych (w tym danych sensytywnych) obowiązku informacyjnego wynikającego z ustawy. Nigdy, od początku istnienia placówki [od ..... roku] podopieczni nie mieli wglądu do założonej im dokumentacji (...). W dniu [...] maja 2012 r. zwróciłem się po raz kolejny do Pani A. W. będącej kierownikiem SDS o udostępnienie mi dokumentacji zgromadzonej w Środowiskowym Domu Samopomocy, a dotyczącej mojej osoby. Moje wcześniejsze prośby i wyraźne żądania ustne zawsze pozostawały bez odpowiedzi”. Dodał także cyt.: „(...) w grudniu 2011 r. wgląd do mojej dokumentacji miał niejaki A. F. (...) nie posiada żadnego upoważnienia (...)"

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Stosownie do uchwały nr [...] Rady Miasta C. z dnia [...] kwietnia 2011 r. w sprawie utworzenia Środowiskowego Domu Samopomocy w C., SDS jest ośrodkiem wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi i został utworzony w celu realizacji usług opiekuńczych dla dorosłych osób przewlekle chorych i upośledzonych umysłowo.
2. Ze Statutu SDS, będącego załącznikiem do ww. uchwały, wynika, iż SDS jest wyodrębnioną jednostką organizacyjną Gminy Miejskiej C., którego pracą kieruje kierownik.
3. Skarżący uczestniczy w zajęciach prowadzonych przez SDS.
4. Skarżący kolejno w datach: dnia [...] stycznia 2007 r., dnia [...] marca 2008 r., dnia [...] grudnia 2008 r., dnia [...] stycznia 2010 r., dnia [...] stycznia 2011 r., dnia [...] września 2011 r., dnia [...] listopada 2011 r., dnia [...] lutego 2012 r. występował do SDS z podaniem o „przyjęcie do SDS i objęcie ofertą usług świadczonych przez placówkę”. W podaniach tych zawarta została klauzula podpisana Skarżącego o treści cyt.: „(...) zgadzam się na przetwarzanie moich danych osobowych dla celów pomocy społecznej. Zostałem poinformowany, iż podanie danych jest dobrowolne, oraz że przysługuje mi prawo wglądu do tych danych oraz możliwość ich zmiany (...)"
5. Prezydent Miasta C. w piśmie z dnia [...] maja 2012 r. (znak: ....) skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczył, iż w dokumentacji indywidualnej Skarżącego za okres 2011-2012 będącej w posiadaniu SDS znajduje się cyt.: „(...) podanie o przyjęcie, kopia decyzji kierującej do domu, karta zgłoszenia uczestnika, indywidualny plan postępowania wspierająco-aktywizującego, opinie specjalistów, karta okresowej oceny wyników postępowania wspierająco-aktywizującego, notatki pracowników zespołu wspierająco-aktywizującego dot. aktywności uczestnika, jego zachowań, motywacji do udziału w zajęciach (...)"

wskazano również cyt.: „(...) pozostała dokumentacja niezbędna do wydania decyzji o zakwalifikowaniu do przebywania i korzystania ze świadczeń SDS pozostaje w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w C. (...)”.

6. Prezydent Miasta C. w ww. piśmie z dnia [...] maja 2012 r. oświadczył ponadto cyt.: „(...) z dokumentów przedłożonych w trakcie kontroli oraz z wyjaśnień Pani Kierownik wynika, że dane osobowe Pana M. O. nie były udostępniane podmiotom zewnętrznym, są przetwarzane przez pracowników posiadających stosowne upoważnienia jedynie dla celów pomocy społecznej. Nie ma możliwości dostępu do danych osób trzecich (...)”.

7. Prezydent Miasta C. w piśmie z dnia [...] lipca 2012 r. [znak: .....] skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych oświadczył, iż cyt.: „(...) dokumenty zawierające dane osobowe Skarżącego, tj. karta leczenia szpitalnego oraz informacje do sporządzenia wywiadu środowiskowego dotyczące sytuacji materialnej i rodzinnej zostały osobiście udostępnione przez Skarżącego do akt jego dokumentacji indywidualnej za lata 2007-2010 w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w C., w strukturach którego znajdował się w tym okresie Środowiskowy Dom Samopomocy. Dokumentacja przekazana przez Skarżącego, którą kwestionuje w skardze:

- karta informacyjna leczenia szpitalnego z 2007 i 2008 roku,
- decyzja ZUS dot. pobierania świadczeń przez Skarżącego oraz członków rodziny, odcinek renty,
- orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia [...] grudnia 2008 r. o niepełnosprawności,
- zaświadczenie ze szkoły z dnia [...] października 2008 r. o kontynuowaniu nauki, potwierdzenie opłaty za szkołę.

W ramach rodzinnego wywiadu środowiskowego zostały dołączone do akt Skarżącego informacje przesłane bezpośrednio do MOPS przez:

- Sąd Rejonowy w C. o tym, że Skarżący był karany za przestępstwo z art. 207 § 1 kk (...),
  - Przychodnię Lekarską V. w C., Poradnia Terapii Uzależnienia i Współuzależnienia od Alkoholu o uczestnictwie Skarżącego w terapii dla osób uzależnionych od alkoholu (...).”
8. W ww. piśmie Prezydent Miasta C. ponadto wyjaśnił, iż cyt.: „(...) karty leczenia szpitalnego (...) są niezwykle ważne w pracy terapeutycznej, wskazują bowiem na zupełnie różne diagnozy stawiane przez lekarzy. Każda z diagnoz ma istotne znaczenie w przebiegu funkcjonowania psychospołecznego uczestnika i wymaga zupełnie innego podejścia terapeutów do niego. (...). Zawartość kart leczenia szpitalnego jest także pomocna przy ustalaniu indywidualnego planu, ze względu na informacje, które się w niej znajdują (...) – co pozwala dopasować zajęcia do stanu psychofizycznego uczestnika SDS. Ponadto jeśli w ciągu roku występują częste hospitalizacje, jak w przypadku Skarżącego – same w sobie są one już informacją, że z uczestnikiem dzieje się coś niedobrego. (...). Pozostała dokumentacja dotycząca sytuacji rodzinnej i materialnej stanowiła niezbędny punkt odniesienia dla konstruowania indywidualnego planu postępowania wspierającego. (...)

Znajdujące się w aktach orzeczenia o niepełnosprawności są potrzebne do konstruowania indywidualnego planu, gdyż od poziomu niepełnosprawności zależy poziom uczestnictwa w poszczególnych formach terapeutycznych (...)."

9. W ww. piśmie Prezydent Miasta C. wyjaśnił również, iż ww. informacje przesłane przez Sąd Rejonowy w C. o tym, że Skarżący był karany za przestępstwo z art. 207 § 1 kk, mają cyt.: „(...) istotne znaczenie w procesie prowadzenia rehabilitacji prospołecznej, gdyż uczestnikiem zajęć była i jest siostra Skarżącego, która tej przemocy doświadcza w różnych formach na co dzień (...)”. Z kolei ww. informacja przekazana przez Przychodnię Lekarską V. w C. to cyt.: „(...) istotna informacja do podejmowania działań terapeutycznych (...)”.
10. W piśmie z dnia [...] czerwca 2012 r. skierowanym do organu, Skarżący oświadczył cyt.: „(...) dnia [...] czerwca 2012 r. uzyskałem dostęp do swojej teczki w SDS i tylko do niektórych, wybranych przez kierownika Ośrodka, materiałów i danych osobowych mnie dotyczących (...)”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie wskazania wymaga, iż z wyżej powołanych wyjaśnień Prezydenta Miasta C. uzyskanych przez organ w toku niniejszego postępowania, Statutu SDS, jak również przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie środowiskowych domów samopomocy (Dz. U. Nr 238, poz. 1586), wynika, iż SDS jest administratorem danych osobowych Skarżącego w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), gdyż jako samodzielna jednostka organizacyjna Gminy Miejskiej C. decyduje o celach i środkach przetwarzania danych osobowych Skarżącego.

Jednocześnie wskazać należy, iż uzyskane przez organ ww. wyjaśnienia Prezydenta Miasta C., mimo, iż nie są wyjaśnieniami administratora danych osobowych Skarżącego czyli Kierownika SDS, uznać należy za wiarygodny materiał dowodowy w sprawie pozwalający na wydanie decyzji administracyjnej. Stanowią one bowiem oświadczenia wiedzy Prezydenta Miasta C. uzyskanej wprost od Kierownika SDS, na skutek przeprowadzonej przez Prezydenta Miasta C. kontroli w tym podmiocie. Ww. kontrola została przeprowadzona na skutek skargi Pana M. O., inicjującej niniejsze postępowanie, z którą Kierownik SDS się zapoznała. Wyjaśnienia Prezydenta Miasta C. ponadto poparte są kopiami dokumentów SDS dotyczących Skarżącego, poświadczonymi za zgodność z oryginałem przez Kierownika SDS, przedłożonymi do akt niniejszej sprawy, jak również oświadczeniami Kierownika SDS, zawartymi w przedłożonym do akt niniejszej sprawy sprawozdaniu z kontroli doraźnej przeprowadzonej w SDS w terminie do dnia [...] maja 2012 r. do dnia [...] maja 2012 r. w zakresie prawidłowości stosowania ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Podkreślić należy, iż ww. wyjaśnienia Prezydenta Miasta C. są odzwierciedleniem wyjaśnień Kierownika SDS

utrwalonych w ww. sprawozdaniu, jak i ustaleń poczynionych w trakcie ww. kontroli, z którymi są wewnętrznie spójne.

Ustawa określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych tzw. zwykłych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy), przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy). W odniesieniu natomiast do danych tzw. sensytywnych, wymienionych w art. 27 ust. 1 ustawy, którymi są dane ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również dane o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz dane dotyczące skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym, wskazać należy, że ich przetwarzanie jest między innymi dopuszczalne, jeżeli przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony (art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy).

Zauważyć również należy, iż zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy, na administratorze danych spoczywa obowiązek dołożenia szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności obowiązek zapewnienia, aby dane te były zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2 tego przepisu.

Z kolei zgodnie z art. 51a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. nr 175, poz. 1362 ze zm.) ośrodkami wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi są: środowiskowy dom samopomocy lub klub samopomocy dla osób z zaburzeniami psychicznymi, zwanych dalej "uczestnikami", które w wyniku upośledzenia niektórych funkcji organizmu lub zdolności adaptacyjnych wymagają pomocy do życia w środowisku rodzinnym i społecznym, w szczególności w celu zwiększania zaradności i samodzielności życiowej, a także ich integracji społecznej (ust. 1). Środowiskowy dom samopomocy świadczy usługi w ramach indywidualnych lub zespołowych treningów samoobsługi i treningów umiejętności społecznych, polegających na nauce, rozwijaniu lub podtrzymywaniu umiejętności w zakresie czynności dnia codziennego i funkcjonowania w życiu społecznym (ust. 2).

Stosownie do § 24 ust. 2 ww. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie środowiskowych domów samopomocy, wydanego na podstawie art. 51a ust. 5

ustawy o pomocy społecznej, dokumentację indywidualną uczestnika stanowią w szczególności „inne dokumenty mające zastosowanie przy opracowywaniu indywidualnego planu postępowania wspierająco – aktywizującego”. Z kolei, jak wynika z § 24 ust. 3 pkt 1) tego rozporządzenia, do ewidencji uczestników składającej się na dokumentację zbiorczą wpisuje się „inne informacje związane ze stanem zdrowia uczestnika, w zakresie niezbędnym z punktu widzenia organizacji i funkcjonowania domu”.

Odnosząc powyższe rozważania prawne do okoliczności niniejszej sprawy w pierwszej kolejności zauważyć należy, iż z materiału dowodowego sprawy wynika, że SDS jest środowiskowym domem samopomocy, o którym mowa w powołanym wyżej art. 51a ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, działającym na podstawie tej ustawy i wydanego na jej podstawie ww. rozporządzenia z dnia 9 grudnia 2010 r., zaś Skarżący jest jego uczestnikiem.

Mając zatem na względzie zarzut Skarżącego dotyczący nieuprawnionego przetwarzania jego danych osobowych przez SDS, w szczególności danych wynikających ze „szpitalnych kart informacyjnych, innych dokumentów medycznych, w tym konsultacji specjalistycznych”, a także „danych dotyczących uzależnień”, wskazać należy, iż z materiału sprawy wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż dane Skarżącego przetwarzane są przez SDS w zakresie wynikającym z § 24 ww. rozporządzenia w sprawie środowiskowych domów samopomocy. Jednocześnie zauważyć należy, wbrew zarzutom Skarżącego dotyczącym nieadekwatności pozyskanych i przetwarzanych przez SDS jego danych dla celów korzystania przez niego z usług SDS, iż SDS wykazał, że dane Skarżącego przetwarzane w ww. kwestionowanym zakresie są „niezbędne z punktu widzenia organizacji i funkcjonowania domu”, a przede wszystkim „mają zastosowanie przy opracowywaniu indywidualnego planu postępowania wspierająco – aktywizującego” Skarżącego.

Z materiału sprawy wynika bowiem, iż informacje o Skarżącym wynikające z kart leczenia szpitalnego są niezbędne w pracy terapeutycznej, gdyż wskazują na różne diagnozy stawiane przez lekarzy, zaś każda z diagnoz ma istotne znaczenie w przebiegu jego funkcjonowania psychospołecznego, bo wymaga zupełnie innego podejścia terapeutów do niego. Zawartość kart leczenia szpitalnego jest także pomocna przy ustalaniu indywidualnego planu, bo pozwala dopasować zajęcia do aktualnego stanu psychofizycznego Skarżącego. Pozostała dokumentacja dotycząca sytuacji rodzinnej i materialnej również stanowi niezbędny punkt odniesienia dla konstruowania indywidualnego planu postępowania wspierającego dla Skarżącego. Z kolei znajdujące się w aktach orzeczenia o niepełnosprawności są potrzebne do konstruowania indywidualnego planu, gdyż od poziomu niepełnosprawności zależy poziom uczestnictwa w poszczególnych formach terapeutycznych. Natomiast ww. informacje o ukaraniu Skarżącego mają istotne znaczenie w procesie prowadzenia rehabilitacji prospołecznej, zaś ww. informacja przekazana przez Przychodnię Lekarską V. w C. to istotna informacja do podejmowania działań terapeutycznych wobec Skarżącego.

Nie budzi zatem wątpliwości, iż przetwarzanie kwestionowanych danych przez SDS ma oparcie w art. 27 ust. 2 pkt 2 ustawy, dlatego też wniosek Skarżącego o ich usunięcia nie może zostać uwzględniony.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu dotyczącego tego jakoby dostęp do danych Skarżącego przetwarzanych w SDS miały osoby nieupoważnione, jak w szczególności Pan A. F., wskazać należy, iż zarzut ten nie potwierdził się w toku niniejszego postępowania. Z materiału dowodowego sprawy wynika bowiem, iż dane osobowe Pana M. O. nie były udostępniane podmiotom zewnętrznym, są przetwarzane przez pracowników posiadających stosowne upoważnienia, o których mowa w art. 37 ustawy, jedynie dla celów pomocy społecznej. Nie ma możliwości dostępu do danych osób trzecich.

Na koniec mając na względzie zarzut dotyczący niedopełnienia przez kierownika SDS obowiązku informacyjnego wynikającego z ustawy, wskazać należy, iż z pism Skarżącego złożonych w niniejszej sprawie wynika, że w istocie Skarżący kwestionuje to, że SDS odmówił mu prawa wglądu do treści jego danych, zgromadzonych w dokumentacji SDS dotyczącej jego osoby. Zatem wskazać należy, iż stosownie do art. 32 ust. 1 pkt 3 ustawy, każdej osobie przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż z treści pisma Skarżącego z dnia 22 czerwca 2012 r. skierowanego do organu, wynika, iż w dniu 8 czerwca 2012 r. uzyskał dostęp do swojejteczki w SDS i swoich danych osobowych, stąd zarzut ten jest niezasadny. Z kolei to, iż Skarżący, jak twierdzi, nie uzyskał wglądu we wszystkie dokumenty zgromadzone w jego aktach osobowych może wynikać z tego, jak wyjaśniła kierownik SDS, iż cyt.: „(...) na Karcie okresowej oceny wyników postępowania wspierająco-aktywizującego oraz notatkach służbowych znajdują się dane osobowe członków zespołu pracowników, do których podopieczny nie powinien mieć dostępu (...)”.

W tym miejscu wskazać również należy, iż jeżeli intencją Skarżącego było pozyskanie określonych dokumentów poprzez ich skserowanie, to żaden przepis ustawy o ochronie danych osobowych nie przyznaje Generalnemu Inspektorowi kompetencji w zakresie podejmowania rozstrzygnięć, których przedmiotem jest nakaz udostępnienia dokumentów. Również żaden z przepisów ustawy nie upoważnia do żądania od administratora danych wydania odpisów takich dokumentów. W kwestii tej wypowiedział się nadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, stwierdzając w uzasadnieniu wyroku wydanego w dniu 6 września 2005 r. (sygn. akt II SA/Wa 825/05): „(...) ustawodawca posługuje się pojęciem „udostępnienia” odnosząc je zawsze do danych osobowych, a nie do zawierających je dokumentów (...)”. Powtórzyć zatem należy, iż w przypadku wystąpienia do administratora danych z żądaniem udostępnienia danych, bądź też z żądaniem podania przez administratora w powszechnie zrozumiałej formie treści danych osobowych, nie oznacza to obowiązku udostępnienia przez administratora dokumentów zawierających żądane dane osobowe. Administrator danych jest bowiem zobowiązany wyłącznie do udostępnienia danych osobowych, a nie do udostępniania dokumentów zawierających te dane.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).